

LOOF DE NACHT

Een romantische vampierthriller

door

MATTES COOLEN

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **LOOF DE NACHT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **MATTES COOLEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2023/0220/026
ISBN 9789038516950

Copyright: © 2023 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 12 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(6à7 dames – 6à8 heren)

De vampiers:

LOUW:

DYAD:

MIQUEL:

ENORA:

ISABELLA:

BARMAN RICKY:

EEN VAMPIERMEISJE:

RECHTER:

De stervelingen:

VALERIE:

LAURA:

LUCE:

JUSTUS:

DEAN, de vampierjager:

DESTINY, wordt later ook vampier:

ZWERVER:

Mogelijke dubbelrollen:

ZWERVER + DEAN

VAMPIERMEISJE + DESTINY

JUSTUS + RECHTER

De auteur heeft geprobeerd een onderscheid te maken in het taalgebruik van de vampiers en de stervelingen. De vampiers praten bombastischer, de stervelingen hanteren een meer gangbaar taalgebruik.

DECOR

Het stuk speelt zich af op diverse locaties. Het basisdecor kan best een buitenvoorstelling (tuin) voorstellen. Voor de 'binnenscènes' volstaan enkele zetstukken binnen dit basisdecor. De scènes moeten naadloos in elkaar kunnen overgaan. Belichting is hierbij zeer belangrijk.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1: 'Baby'

BUITEN (FEEST)

(Het stuk start buiten aan het begin van de avond, op een plek waar intense, oude dansmuziek wordt gedraaid (jukebox?). Er wordt gefeest door allerlei vampiers, die genieten van de drank (bloed) en van 'erotisch' gedans. Barman Ricky is ook aanwezig. De twee vampiers, Dyad en Enora, trekken steeds meer naar elkaar toe. Dyad en Enora lachen duivels. Ze gaan tegen elkaar aan staan en dansen erotisch.)

ENORA: Ik moet toegeven dat je instelling me bevalt. Al kun je wat dansles gebruiken.

DYAD: Misschien kun je me helpen met die dansles.

ENORA: Voor een paar pasjes heb ik tijd. Kom eens naar me toe.

(Dyad gaat voor haar staan, Enora leert Dyad wat danspasjes.)

DYAD: Met wie heb ik eigenlijk het genoeg?

ENORA: Enora.

DYAD: Een prachtige naam voor een prachtige vrouw. Ik ben Dyad. Twee D's.

ENORA: Dyad met twee D's dus. Aangenaam.

DYAD: Enora, wat mij betreft mag deze nacht eeuwig doorgaan.

ENORA: Dus jij denkt dat je me aankunt, baby.

DYAD: Alleszins. Ik wil graag mijn kans grijpen.

ENORA: En dat weet je zeker?

DYAD: Een schoonheid van de nacht laat ik niet zomaar gaan, die neem ik met me mee.

(Enora lacht duivels en kust hem.)

Jij en ik, baby. Wat zeg je ervan? Kruipen we overdag de kist in?

ENORA: *(stopt met dansen, houdt hem met haar hand op wat afstand.)* Dat kun je beter vergeten.

DYAD: Vertrouw je me niet?

ENORA: Geloof me, ik maak me geen zorgen om jou. Het is eerder mijn vader die me tegenhoudt.

DYAD: Jouw vader is niet wijs. Dochterlief moet zelf beslissen.

ENORA: Mijn vader is de organisator van dit feest en heeft wat te zeggen over alle aanwezige vampiers. Ik zou maar twee keer nadenken, voordat je me gaat ontvoeren naar je aanbiddelijke plek.

DYAD: Dan vraag ik je nu, mocht mijn lot ongunstig zijn, sta je achter me?

ENORA: Ik sta achter mijn vaders beslissingen. Hij zal doen wat moet.

DYAD: Zelfs als het jouw geluk wegneemt?

ENORA: Ik heb mijn geluk te danken aan hem. Hij gaf me dit bestaan. Daarvoor ben ik dankbaar.

DYAD: Daar kan ik niet tegenop. Spijtig. Je leek me geschikt voor mijn kist.

ENORA: Voor nu een dead ringer for love.

DYAD: Daarom hoop ik op een later. Je bent welkom in mijn eeuwige leven.

ENORA: We zullen zien.

DYAD: Ik wens je een goede nacht, mijn liefste. *(af)*

(Enora klapt in haar handen. Alle vampiers staan binnen twee seconden om haar heen. De één geeft bijvoorbeeld een schoudermassage, de ander geeft een bloedwijn, de ander doet haar haar goed en weer een ander poest haar schoenen. Zo verlaten ze het podium.)

Scène 2: 'Liefdessituaties'

BUITEN (TUIN)

(Aan de andere helft van 'buiten' staat een tuinbank. Valerie zit naast een vriendin, Laura. Ze zitten fijn in gesprek. Valerie heeft vieze schoenen bij zich, die naast haar op het bankje liggen. Luce sluit later bij ze aan. De meiden lachen.)

VALERIE: *(ontsteld)* O, mijn God. Nee, meen je niet! Wat deed ze toen?

LAURA: Ze stond op en ging weg. Ze kon daar moeilijk met een rood hoofd blijven zitten. Er waren genoeg camera's en ogen op haar gericht.

VALERIE: Niet normaal zeg. Het zal je maar overkomen. Ik denk dat ik me dagenlang zou opsluiten in huis, gewoon zodat ik niemand op straat zou tegenkomen.

LAURA: Dat deed ze ook, maar ja, zoiets wordt helaas niet zomaar vergeten. Soms wordt ze nog steeds uitgelachen.

VALERIE: Dat zal best, ja. Jeetje.

(Luce komt gehaast het podium op en ploft tussen de meiden neer op de tuinbank.)

LUCE: Sorry dat ik zo laat ben. Ik kon maar niet weggkomen. Het onderwijs is hartstikke leuk, op de ouders in je vrije tijd na.

VALERIE: *(kan erom lachen)* Je bent er dus.

LAURA: Al vergeven!

LUCE: Mijn dag is weer helemaal goed. Zeker nu het weekend is begonnen. Wat staat bij jullie de komende dagen op de planning, meiden?

LAURA: Ik heb morgen een date.

VALERIE: Goh, wauw! Met iemand die wij al kennen?

LAURA: Nee. Ik ga ook niet zeggen wie. Dat houd ik lekker geheim. Voorlopig.

LUCE: Spijtig. En jij, Valerie? Hoe gaat het eigenlijk tussen jou en Justus? Nog nieuws?

VALERIE: Ja. Nu ja, nieuws. Eerder een vermoeden. Justus wil straks afspreken op deze plek, wanneer de maan en de sterren schoner aan de hemel schijnen. Zijn woorden. Ik denk.. *(breed glimlachend)*

LUCE: O MIJN GOD! Gaat hij het doen, ja? Ziet hij eindelijk de pracht van de witte jurk?

VALERIE: Ik weet het niet zeker. Ik DENK alleen dat hij me gaat vragen.

LAURA: Vast wel. Waarom anders hier en dan?

(Valerie haalt de schouders op.)

LUCE: Ik ben zo blij voor je!

VALERIE: Ik moet toegeven dat ik zenuwachtig ben. Misschien reageer ik verkeerd. Ik wil niet dat hij denkt dat ik unhappy ben, omdat mijn reactie niet enthousiast genoeg is.

LUCE: Maak je niet druk. Jij gaat gewoon reageren zoals het moet.

VALERIE: En als ik toch anders reageer?

LUCE: Dat gebeurt dus niet.

LAURA: Inderdaad Val, relax. Het komt goed. Jij kunt niets verkeerd doen.

VALERIE: Misschien niet, maar misschien kan ik ervoor zorgen dat er meer zekerheid is. Ik ga extra mijn best doen om te laten zien dat ik het waard ben. *(staat op)*

LAURA: Hoe wil je dat gaan doen?

VALERIE: Dat is heel simpel. Ik ga een nieuwe jurk kopen. Het is nog vroeg in de avond, dus het kan nog. Niemand die me gaat weerstaan. Ik spreek jullie nog wel. *(af)*

LUCE: Gelukkig is ze het in die kleren al waard. Zo waard dat ik haar vieze schoenen wil meenemen en zelfs proper wil maken.

LAURA: Ik help je wel. Alles is leuk in goed gezelschap. Of ja, bijna alles. Bovendien heb ik toch niets te doen.

LUCE: Goed gezelschap kan ik beamen. Gaan we daarna nog kort de stad in? Shoppen?

LAURA: Ja, dat lijkt me tof. Doen we!

(Beiden af.)

Scène 3: 'Valerie'

BUITEN

(Justus gaat tegen de rand van het podium staan. Later in de avond zal hij Valerie iets gaan vertellen en daar maakt hij zich klaar voor door onderstaand gedicht (met dank aan Daan Kort) voor te dragen.)

JUSTUS: Ooit liet jij mijn benen

Tollen op aarde

Nu tillen ze zwaar

Ooit liet jij mij wenen

Koprollen in de hemel

Nu is rillen daar

Ooit was jij diegene

Samen voetjes van de grond

Nu voelt alles op zijn kant en klaar

Ik snap dat dit moet zinken

Afscheid doet zeer

Laten we het glas

Nog een laatste keer vullen

Er niet van drinken

Voordat we weer verdrinken

Ons in jouw ambities hullen

Alleen maar klinken

Op wat was

Maar nu niet meer

Tijd om af te vinken.

(af)

Scène 4: 'Drink met mate'

LOUWS HUIS

(Het podium wordt donkerder. Een donder volgt. Duistere muziek start. We gaan binnen kijken in het huis van Louw, gevuld met ouderwetse meubels/spullen. Denk eventueel aan een sofa, open haard en een oud instrument, zoals een accordeon, xylofoon, klavechord. Er ook een vastgebonden meisje aanwezig, dat slachtoffer zal zijn van de menselijke roofdieren. We maken kennis met de vampiers Dyad, Miquel en Louw en hun meedogenloosheid.)

(Deze scene start met beweging. Het meisje probeert zich wanhopig los te maken, vooral als ze op afstand in de schaduw vampier Louw ziet. Het meisje smeekt en bidt. De vampier verdwijnt als anderen met lawaai binnen proberen te komen. Deze anderen zijn vampierjagers en worden beslopen door de drie vampiers, die ze uiteindelijk verslaan. Het meisje wordt uiteindelijk gedood door Louw, die kil van haar drinkt.)

MIQUEL: *(tegen Louw)* Was dat nodig? Moest je haar echt doden?

LOUW: Ja, dat moest ik. Mijn huis, mijn zaken.

MIQUEL: Zonde.

DYAD: Ik sluit me daarbij aan. Ze was een mooie vrouw. Ze was vast nog ergens nuttig

voor.

MIQUEL: Ik dacht dat jij je handen.. correctie, tanden vol had aan andere vrouwen, Dyad. Zo begreep ik dat je afgelopen nacht een gewaagd vampiermeisje aan de haak sloeg.

DYAD: Enora heet ze. Gewaagd was ze zeker, maar bijna niet te temmen. Al ben ik geen opgever. Daarnaast wil ik niet hebberig klinken, maar een nieuwe vrouw kan nauwelijks kwaad. Vooral niet als het gaat om beestachtige seks én genot bij het drinken.

LOUW: Nogmaals, dit is mijn huis en ik bepaal wat hier gebeurt. Zo ook de keuze van haar dood. Maar niet geweend, broeders. Achter die deur (*wijst*) zijn genoeg vrouwen te vinden met een sekstalent en vers bloed.

DYAD: De reden waarom we blijven bestaan!

MIQUEL: Mannen. Niet dat ik een einde wil maken aan dit gespreksonderwerp, maar wat gaan we doen met de lichamen?

DYAD: Louw, jouw huis.

MIQUEL: Jouw zaken.

LOUW: We hebben maar één optie. Begraven laat sporen achter. Het wordt dus verbranden.

MIQUEL: Ik weet een afgelegen plaats waar dat kan.

LOUW: We doen het hier, Miquel. Als er meer vrienden van deze twee naar ons op zoek zijn, is het beter dat we voorkomen dat we gezien worden. Vuur trekt de jagers naar ons toe.

MIQUEL: Strak plan. De open haard dus.

(De drie vampiers slepen de lichamen naar het vuur en leggen ze erin. Ondertussen gaat het gesprek verder.)

DYAD: Laten we hierna op zoek gaan naar een plek met mooi gezelschap.

MIQUEL: Je hebt het over de plek van eerder deze avond.

DYAD: Eindelijk iemand die mijn gedachten leest. Ik vroeg me al af waarom het zo lang duurde.

LOUW: Enora heeft hem gegrepen.

DYAD: Verbazingwekkend. Ik moet mijn woordgebruik aanpassen. Geen iemand, maar iemanden.

MIQUEL: Het was toch een afwijzing, Dyad?

DYAD: Geen afwijzing. Ze wil me. Ze geeft het alleen niet toe. Het was liefde op het eerste gezicht. Geen twijfel over mogelijk.

LOUW: Onzin, onzin en onzin. Liefde is een verzinsel.

DYAD: Toch niet, Louw. Het is een gevoel dat jij hebt uitgezet.

MIQUEL: Een waardeloos gevoel is het.

DYAD: Ooit, mijn vrienden, ooit als jullie iets dieper kijken, worden ook jullie getroffen door dit waardeloos gevoel.

MIQUEL: Kan het nog erger klinken?

LOUW: Nu Dyad, tot die tijd genieten we van deze vrijheid, die ons laat doen waar en wat we willen.

DYAD: Hieruit kan ik concluderen dat niemand met me meegaat vannacht?

MIQUEL: Ik ga mee. Niet voor de overbodige liefde, maar voor de drank. Een nachtje feesten sla ik niet zomaar af, net zoals de ontmoeting met de mysterieuze Enora.

DYAD: Magnifiek. Louw?

LOUW: Ik ga liever op verkenning. Kortom, mijn antwoord is nee. Ik blijf.

MIQUEL: Dat komt goed uit. Iemand moet ons opvangen als de drank ons te machtig wordt.

LOUW: Helaas ben ik onbetaalbaar als oppasser. Misschien is die nieuwe methode een oplossing voor veilig terugkomen? Hoe ging die spreuk ook alweer?

MIQUEL: Bob, daar kun je mee thuiskomen?

LOUW: Die bedoel ik.

DYAD: Een prima idee, maar in de smaak valt het niet.

MIQUEL: Ja, nogal teleurstellend. Optie twee dan maar?

DYAD: Drink met mate, akkoord. Nu we eruit zijn, is het tijd om te gaan.

LOUW: Ik kan niet wachten op het vertrek.

MIQUEL: Leuk en aardig. Tot bij zonsopkomst, Louw. Misschien wel bij de volgende zonsondergang.

LOUW: Tot dan.

DYAD: Succes met je verkenning.

(Dyad en Miguel gaan af. Louw pakt het instrument en speelt een melodie. Ondertussen verandert het decor/draaien de lichten.. Louw stopt pas met spelen als het nieuwe decor klaar staat. Louw af.)

Scène 5: 'Serieus'

BUITEN (TUIN)

(Het moment is aangebroken. Justus zit op de tuinbank op Valerie te wachten. Hij heeft een deken meegenomen. Valerie komt in een nette jurk het podium op en gaat naast Justus zitten.)

VALERIE: *(nervus)* Hoi.

JUSTUS: Hallo.. Mooie jurk.

VALERIE: Dank je. Ik hoop dat je niet lang hebt moeten wachten. Ik heb mijn best gedaan om op tijd te komen. *(kijkt op horloge)* Al zie ik dat ik iets te laat ben. Sorry daarvoor.

JUSTUS: Het geeft niet. Je timing is prima. Ik heb een deken voor je meegenomen. Hopelijk heb je geen bezwaar.

VALERIE: Nee, het is perfect, Justus. Bedankt. Lief van je.

(Justus voelt zich even ongemakkelijk.)

Je hebt een mooie plek uitgekozen. De omgeving is prachtig in het licht van de maan.

JUSTUS: Ja.. Valerie, ik wil met je praten. Het is nogal serieus.

VALERIE: Oké, ja natuurlijk. Daarom zijn we hier. Gooi het eruit.

JUSTUS: Ik weet niet wat je van me verwacht. Vooral als ik naar je jurk, je haar en je make-up kijk.

VALERIE: Het leek me gepast voor dit moment..

JUSTUS: Dat bedoel ik dus. Ik wil niet dat we naar een miscommunicatie gaan. Daarom ga ik eerlijk tegen je zijn.

VALERIE: Oké..

JUSTUS: Valerie.. ik zie het niet meer zitten. Ons, bedoel ik. Ik wil een punt achter onze relatie zetten.

VALERIE: Nee nee.. Justus, alsjeblieft. Dit kun je niet doen. Ik houd zielsveel van je. Ik weet niet meer hoe ik zonder je moet. Jij bent alles voor me. Laat me alsjeblieft niet in de steek.

JUSTUS: Het spijt me, maar het is over voor me. Ik voel de liefde niet meer. Het is weg.

VALERIE: Maar ik zie wel een toekomst met je. Als je wil pas ik me aan aan je.

JUSTUS: Sorry, maar hier het blijft hierbij. Je vindt vast iemand die je gelukkig kan maken. Iemand anders, maar niet ik.

VALERIE: Justus... Justus alsjeblieft..

JUSTUS: Valerie, we kunnen de hele nacht praten, maar dat brengt ons niet verder. Al huil je de hele nacht, dat verandert niet hoe ik me voel. Ik heb geprobeerd om de liefde te vinden. Je hebt mij tenslotte laten zien hoeveel je om me geeft en ik deed mijn best om dat terug te doen, om terug van jou te houden, maar.. Het punt is dat ik je wil en ik je nodig heb, maar ik zal nooit van je kunnen houden. [deels citaten van Meatloaf – Two out of three ain't bad]

VALERIE: Zeg alsjeblieft niet dat het hier stopt..

JUSTUS: Luister Valerie, ik geef om je, maar ik houd niet meer van je. Onze tijd was fantastisch en daar dank ik je voor. Ik wens je al het goede toe.

VALERIE: Oké.. *(staat op en loopt huilend het podium af)*

JUSTUS: Probeer niet te verdrietig te zijn, Valerie, want twee van de drie is niet slecht. *(af)*

Scène 6: 'Suprise'

APPARTEMENT

(Luce en Laura zijn hun appartement aan het versieren met slingers en ballonen, speciaal voor Valerie, van wie ze verwachten dat ze ten huwelijk is gevraagd.)

LAURA: Ik kan niet wachten tot Valerie onze verrassing ziet.

LUCE: Nee, ik ook niet. We maken haar vast vrolijker dan ze is. En als het goed is, komt ze straks springend van vreugde binnen.

LAURA: Een huwelijksaanzoek moet zeker gevierd worden. Dat is toch waar elk meisje van droomt?

LUCE: Ik tenminste wel.

LAURA: Jeetje, het lijkt me zo geweldig om nu in Valeries schoenen te staan. Om de man te hebben gevonden met wie je de rest van je leven wil delen. Ik durf best te zeggen dat ik jaloers op haar ben.

LUCE: Ook jij komt ooit ook de ware man tegen, Laura. Daar ben ik zeker van.

LAURA: Misschien. (*ander onderwerp*) Onze versieringen zijn in elk geval goed te zien. Of zal ze het te overdreven vinden?

LUCE: Nee joh. Beter te veel dan te weinig. De feeststemming moet wel bij haar overkomen.

LAURA: Ja, dat moet het zeker. Het ziet er goed uit! High five girl!

LUCE: Dat hebben we toch goed gedaan!

LAURA: We zijn niet voor niets supervriendinnen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSENS**
Voor de juiste keuze